

آیا واضح نه شد ایشان را که چه قدر هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها میروند ایشان درخانه های آن جماعت هرآئینه درین کارنشانه هاست آیانی شنوند . (۲۶)

آیا نه دیدندکه ما روان می کنیم آب را بسوی زمین بی گیاه پس بیرون آریم بسبب آن زراعت را که میخورند از آن زراعت چهار پایان ایشان و خودایشان نیز آیانی بینند (۲۷) .

و میگویند کی خواهد بوداین فتح اگر شما راست گوئید (۲۸) .

بگو روزفتح سود ندهد کافران را ایمان آوردن ایشان ونه ایشان مهلت داده شوند . (۲۹)

پس روبگردان ازایشان وانتظار بکن هرآئینه ایشان نیز منتظرند (۳۰) .

أَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَ نَادَانُ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَشْتُونَ فِي مَسْكِبِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿۳۰﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَأَنَّ سَوَاقِ الْمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزَ فَنَخَّرَهُ بِهَذَا زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَعْنَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۲﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۳۳﴾

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿۳۴﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۲﴾

وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۳﴾

سوره احزاب مدنی است و آن هفتاد و سه آیت و نه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

ای پیغامبر بترس از خدا وفرمانبرداری مکن کافران را ومنافقان را هرآئینه خدا هست دانای باحکمت (۱) .

وپروی کن چیزی راکه وحی فرستاده میشود بسوی تواز جانب پروردگار توهرآئینه خدا هست بآنچه می کنید خبردار (۲) .

وتوكل کن برخدا و خدا وکیل بس ست
(٣) .

نیافریده است خدای تعالی برای هیچ مردی دودل در داخل بدن او^(١) و نه گردانیده است آن زنانِ شمارا که ظاهر میکنید بایشان مادرانِ شما و نه ساخته است پسر خواندگانِ شمارا پسرانِ شما این سخن شماست که میگوئید بدهان خویش و خدا می گوید سخن راست و اودلالت میکند براه (٤) .

نسبت کنید پسر خواندگان را به پدرانِ ایشان این راست ترست نزد خدا پس اگر ندانید پدرانِ ایشانرا پس بردرانِ شما اند در دین و آزاد کردگان شما اند^(٢) و نیست بر شما گناهی در لفظی که خطا کرده باشید به تکلم آن ولیکن گناه آن ست که قصد کرد دلهای شما و هست خدا آمرزنده مهربان (٥) .

پیغامبر سزاوار ترست به تصرف در امور مسلمین از ذات های ایشان و زنانِ پیغامبر مادرانِ ایشانند^(٣) و خویشاوندان بعضِ ایشان نزدیک تراند به بعض در حکم خدا از

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلاً ⑤

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ إِلَىٰ أَنْظَهُرُونَ مِنْهُنَّ أَنْهَتِيكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑥

أَذْهَبُوا لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاَحْوَاكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑦

الَّذِينَ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ وَأَهْلُؤُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ

(١) مترجم گوید که درین آیات ردّاست بر قول کافری که مرا دو دل داده اند و بر آنچه اهل جاهلیت مقرر کرده بودند که مظاهره مثل مادر حرام موبدی شود و تعریض ست بجواب طعن کافران و منافقان به نسبت حضرت صلی الله علیه وسلم چون زینب را تزوج فرمود که زن پسر خواندنی را بزنی گرفت .

(٢) یعنی پس باین لقب بخوانید .

(٣) یعنی در حرمت نکاح .

سائر مسلمانان و هجرت کنندگان لیکن آنکه بکنید بسوی دوستانِ خود رعایتی جائز بود این حکم هست در لوح محفوظ نوشته شده (۱) (۶) .

ویادکن چون گرفتیم از پیغامبران عهد ایشان را و از توبگرفتیم و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسیٰ پسر مریم و گرفتیم از ایشان عهد محکم (۷) .

تا خدای تعالی بپرسد آن راست گویان را از راستی ایشان و مهیا کرده است برای کافران عذاب درد دهنده (۲) (۸) .

ای مسلمانان یاد کنید نعمت خدایا بر خویش وقتی که آمد بر سر شمالشکرها پس فرستادیم برایشان باد را و لشکرها که نه دیدید آنها را و هست خدا بآنچه می کنیدینا (۹) .

چون آمدند بر شما از جانبِ بالای شما و از جانبِ پائین شما و چون خیره ماندند دیدها و برسید دلها بچنبر گردن و گمان میکردید به نسبت خدا گمانهای مختلف (۱۰) .

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ الْآنَ تَفْعَلُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَاءِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَىٰ وَعَيْسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ۝

لِيَسْئَلِ الضَّالِّينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ۝

إِذْ جَاءَتْكُمْ مِنْ تُبُوكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَلَّغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَظَنُّونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونًا ۝

(۱) یعنی صلۀ ارحام واجب است و توارث هجرت و اسلام منسوخ شد به توارث به قرابت و ارحام .

(۲) مترجم گوید کفار در غزوهٔ احزاب بر مدینه هجوم کردند و آن حضرت صلی الله علیه وسلم به خندق متحصن شدند و از منافقان سخنانِ نفاق سر زد شد و مخلصان استقامت ورزیدند و آخر فتح اسلام واقع شد خدای تعالی در دم آنان و مدح آنان و منت نهادن برایشان نازل ساخت .

هَذَا لِكِ ابْنِ الْمُؤْمِنِ وَذُو لُؤْلُؤٍ زَوْجِ الْأَسَدِيِّ ①

انجام امتحان کرده شد مسلمانان را
و جنبانیده شد ایشان را جنبانیدن سخت
(۱۱) .

وَأَذَى قَوْلِ الْمُتَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ②

و چون می گفتند منافقان و آنانکه در دل
های ایشان بیماریست وعده نه داد مارا
خدا و رسول او مگر بطریق فریب دادن
(۱۲) .

وَأَذَى قَالَتْ ظَلِيفَةُ مِنْهُمْ يَا هَلْ يَتْرِبُ الْأَمَمَاءُ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيضٌ مِنْهُمُ الْمَيْمِيُّ يَقُولُونَ إِنَّ
بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ③

و چون گفتند طائفه ای از ایشان ای اهل
مدینه سرای ماندن نیست شمارا پس باز
گردید و دستوری می طلبند گروهی از ایشان
از جناب پیغمبر می گویند هر آئینه خانه های
ما نامضبوط است و نیستند آن خانه های
نامضبوط نمی خواهند مگر گریختن
(۱۳) .

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ آفَاطِهِمْ سُيُوسُ الْفِتْنَةِ
لَأَتَوْهَا وَمَا تَلْبَسُوا بِهَا إِلَّا سِيْرًا ④

و اگر در آمده میشد بر سر ایشان از نواحی آن
پس طلب کرده می شد از ایشان خانه
جنگی البته میدادند آن را و توقف نمی
کردند در آن فتنه مگر اندکی^(۱) (۱۴) .

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْتُونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُورًا ⑤

و هر آئینه عهد بسته بودند با خدا پیش ازین
که برنگردانند پشت هارا و هست عهد
خدا پرسیده شده (۱۵) .

قُلْ إِنْ يَتَّبِعُكُمْ الْفَرَارَانُ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا
لَأَمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ⑥

بگو سود نه دهد شمارا گریختن اگر بگریزید
از مرگ یا از کشته شدن و آن هنگام بهره
مند ساخته نه شوید مگر اندکی (۱۶) .

(۱) مترجم گوید حاصل کلام آنست که در جهاد توقف می کنند و اگر جنگ در مقدمه
نفسانی می شد توقف نمی کردند .

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٥٠﴾

بگو کیست آنکه نگاه دارد شمارا از تصرف خدا اگر بخواهد در حق شما سختی یا بخواهد در حق شما نعمتی و نه یابند برای خویش بجز خدا دوستی و نه یاری دهنده (١٧) .

فَدَعَا لِقَوْمِ اللَّهِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥١﴾

هر آئینه خدا میدانند بازدارندگان را از شما و گویندگان را به برادران خویش که بیائید بسوی ما و حاضر نمی شوند بکارزار مگر اندکی (١٨) .

أَشْحَاءَ عَلَيْهِمْ إِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنظَرُونَ إِلَيْكَ تَتَذَكَّرُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْبُوتِ إِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ جِدٍ إِنْ شِحْتَ عَلَى الْخَدْرِ أَوْ لَوْ كُنْتُمْ لَمُرْتَبِفِينَ فَا حَبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَأَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٥٢﴾

بخل کنان به نسبت شما^(١) پس چون بیاید ترس ببینی که ایشان درمی نگرند بسوی تو می گردد چشم های ایشان مانند کسی که بیهوش کرده شود از سختی موت پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما بزبان های تیز بخل کنان برمال این جماعت ایمان نیاوردند پس خدا نابود ساخت کردار های ایشان را و هست این کار بر خدا آسان (١٩) .

يَحْسَبُونَ الْأَخْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَخْزَابَ يُدْذَوْنَ لَوَأْنَهُمْ بَادُونَ فِي الْأَخْزَابِ يُسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَأِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٣﴾

می پندارند که لشکرهای کفار نه رفته اند و اگر بیابند لشکرها تمنانکنند کاش ایشان صحرا نشین بودند در میان اعراب سوال می کردند از اخبار شما^(٢) و اگر باشند در میان شما کارزار نه کنند مگر اندکی (٢٠) .

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا

هر آئینه هست شمارا به پیغامبر خدا پیروی

(١) یعنی در سوار شما .

(٢) یعنی از هر آینه و رونده .

اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهُ كَبِيرًا ﴿٥١﴾

نیک کسی را که توقع می داشت ثوابِ خدا و توقع می داشت روز آخر و یاد کرد خدا را بسیاری (۲۱) .

وَلَتَنَارًا الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْزَابِ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٥٢﴾

و چون دیدند مسلمانان لشکر هارا گفتند این ست آنچه وعده داده بود مارا خدا و پیغامبر او و راست گفت خدا و رسول او و این ماجرا نه افزود در حق ایشان مگر باور داشتن و گردن نهادن (۲۲) .

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَبِمَنَّمْ مِنْهُمْ فُتِنُوا وَمَنْ يُظَلَّمْ وَمَا لَوِ اتَّبَدِ لِآلٍ ﴿٥٣﴾

از مسلمانان مردانی اند که راست کردند آنچه عهد بسته بودند با خدا بر آن پس از ایشان کسی هست که بانجام رسانید قرار داد خود را^(۱) و از ایشان کسی هست که انتظار می کند و تبدیل نکردند هیچ وجه تبدیل کردنی (۲۳) .

لِيُجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنْفِقِينَ إِنْ سَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٤﴾

تا جزا دهد خدا راست گویان را در مقابله راستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا برحمت بازگردد برایشان هر آینه خدا هست آمرزنده مهربان (۲۴) .

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٥٥﴾

و بازگردانید خدا کافران را باخشم ایشان نیافتند هیچ منفعتی و کفایت کرد خدا از طرف مسلمانان در مقدمه جنگ و هست خدا توانا غالب (۲۵) .

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ مِنْ صَيِّبَاتِهِمْ وَقَدْ نَزَلَتْ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبُ قَرِيبًا مُتَسَلِّمُونَ وَتَأْتِيهِمْ فُرُجًا ﴿٥٦﴾

و فرود آورد آنانرا که مددگاری این لشکر ها کرده بودند از اهل کتاب^(۲) از قلعه های ایشان و افگند در دل های ایشان

(۱) یعنی شهید شد .

(۲) یعنی بنی قریظه را فرود آورد .

خوف طائفه ای را می کشتید و اسیر می گرفتید طائفه ای را (۲۶) .

و عاقبت کار به شما داد زمین ایشان را و خانه های ایشان را و مال های ایشان را و نیز عاقبت کار بشما داد زمینی را که نفرسوده اید آنرا^(۱) و هست خدا بر همه چیز توانا (۲۷) .

ای^(۲) پیغامبر بگو بزرگان خود اگر خواسته باشید زندگانی دنیا و آرائش آن پس بیائید تا چیزی مناسب دهم شمارا و رهاکنم شمارا رها کردن نیک (۲۸) .

و اگر می خواهید خدا و پیغامبر او را و سرای آخرت را پس هر آئینه خدا آماده ساخت برای زنان نیکوکاری کننده از شما مزد بزرگ (۲۹) .

ای زنان پیغامبر هر که به عمل آرد از شما بدکاری ظاهر^(۳) دوچند کرده شود وی را عذاب دوچندان و هست این مقدمه بر خدا آسان (۳۰) .

وَأَنْتُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطُوهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۲۶﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُلْ لِرَبِّكُمْ تَزَوَّجْنَا
وَلِرَبِّهَا تَزَوَّجْنَا إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا فَتَعَالَىٰ أَمْتِعْكُمْ وَأَسْرِحْكُمْ سَرَّاحًا جَبِيلًا ﴿۲۷﴾

وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ قَاتِنًا
اللَّهُ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُم أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۲۸﴾

يُنِسَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مِن نِّبَاتٍ مِّثْلِنَ إِفَّا حَشَاةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَّفَنَّ لَهَا الْعَذَابَ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۲۹﴾

(۱) یعنی خیبر .

(۲) مترجم گوید ازواج آنحضرت چیزی که نزد آنحضرت نه بود از زینت دنیا طلب می کردند خدای تعالی ایشانرا پندداد و زجر فرمود و احکام معاشرت با ایشان نازل ساخت و زینب رضی الله تعالی عنها در عقد زید بود در میان ایشان ناساگاری پدید آمد و رفته رفته بطلاق منجر شد و بعد انقضای عدت خدای تعالی او را داخل ازواج طاهرات گردانید منافقان زبان طعن کشادند که زنِ پسر خود را بزنی گرفت خدای تعالی در میان آنکه پسر خوانده حکم پسر ندارد نازل ساخت .

(۳) مترجم گوید مراد این جا ایذای پیغامبر است بزبان درازی .

وهرکه فرمانبرداری کند از شما خدا و پیغامبر او را و بکند کار نیک بدهیم او را مزد او دویار و مهیا کنیم برای او روزی نیک (۳۱) .

ای زنان پیغامبر نیستید شما مانند هر کدام از سائز زنان اگر پرهیز گاری کنید پس ملائمت مکنید در سخن گفتن که آنگاه طمع کند کسی که در دل او بیماریست و بگوئید سخن نیکو (۳۲) .

و بمانید در خانه های خویش و اظهار تجمل مکنید مانند اظهار تجمل که در جاهلیت پیشین بود و برپادارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرداری خدا و رسول او کنید جزاین نیست که می خواهد خدا تا دور کند از شما پلیدی را ای اهل بیت و تا پاک کند شمارا پاک کردنی (۳۳) .

و یاد کنید آنچه خوانده می شود در خانه های شما از آیت های خدا و از حکمت هر آئینه خدا هست لطف کننده خبردار (۳۴) .

هر آئینه مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان باوردارنده و زنان باور دارنده و مردان اطاعت کننده و زنان اطاعت کننده و مردان راست گوینده و زنان راست گوینده و مردان شکیبائی کننده و زنان شکیبائی کننده و مردان فروتنی نماینده و زنان فروتنی نماینده و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دارنده و زنان روزه دارنده و مردان محافظت کننده و زنان محافظت کننده و مردان شرمگناه خـود را و زنان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿۳۱﴾

يُنِسَاءَ الَّذِينَ لَسُنَّ كَأَحْيَاتِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَءَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَأَنْ كُنَّ كَالْمَعْرُوفَاتِ ﴿۳۲﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿۳۳﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا بُدِّلَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ
وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿۳۴﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿۳۵﴾

محافظت کننده و مردان یاد کننده خدا را به بسیاری وزنان یادکننده مهیا کرده است خدای تعالی برای ایشان آمرزش و مزد بزرگ (۳۵) .

و نیست هیچ مومن و هیچ مومنه را چون مقرر کند خدا و رسول او کاری آنکه باشد ایشان را اختیار در کار خویش و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را پس بدرستی که گمراه شد گمراهی ظاهر^(۱) (۳۶) .

و یادکن چون می گفتمی باشخصی که انعام کرده است خدا بروی و نیز انعام کرده ای تو بروی که نگاه دار بر خود زن خود را و بترس از خدا و پنهان میکردی در ضمیر خویش آنچه خدا پدید آورده اوست و می ترسیدی از مردمان و خدا سزاوار ترست بآنکه بترسی از وی پس وقتیکه بانجام رسانید زید از زینب حاجت خود را یعنی طلاق داد بزنی دادیم ترا زینب تانه باشد بر مسلمان هیچ تنگی در نکاح کردن زنانِ پسر خواندگان خویش چون بآخر رسانند از ایشان حاجت را و هست مراد خدا البته کردنی^(۲) (۳۷) .

وَمَا كَانَ يُؤْمِنُ وَلَا مُؤْمِنَةٌ إِذْ أَقْبَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَضَّلْنَا عَلَيْهِ نِسَاءً ۝

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطْرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْوَابِهِمْ إِذْ حَبَسْنَا لَهُمُ الْخِيَرَةَ مِنْ أَمْرِهِمْ وَظَرُّوا كَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

(۱) مترجم گوید درین آیت تعریض ست بآن قصه که آنحضرت صلی الله علیه وسلم نخست زینب را برای زید خطبه فرمود و آنرا زینب و برادرش مکروه داشتند و این معنی مناسب حال ایشان نه بود و الله اعلم .

(۲) مترجم گوید درین آیت تعریض است بآن قصه که در خاطر مبارك آنحضرت صلی الله علیه وسلم می گذشت که اگر در میان زید و زینب مفارقت واقع شود آنرا =

نیست برپیغامبر هیچ تنگی در آنچه حلال ساخته است خدا برای او مانند آئین خدا در حق آنانکه گذشتند پیش ازین وهست کار خدا اندازه مقرر کرده شده (۳۸) .

(پیش از وجود مانند آئین خدا در حق) آنانکه میرسانند پیغام های خدارا ومی ترسند از وی ونمی ترسند از هیچکس مگراز خدا وبس ست خدا حساب کننده (۳۹) .

نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما ولیکن پیغامبر خداست ومهرپیغامبران ست^(۱) وهست خدا بهر چیز دانا (۴۰) .
ای مسلمانان یاد کنید خدارا یاد کردن بسیار (۴۱) .

وبه پا کی بخوانید او را صبح وشام (۴۲) .
اوست آنکه رحمت میفرستد بر شما ودعای رحمت میکند بر شما فرشتگان اوتا بر آورد شمارا از تاریکی ها بسوی روشنی وهست خدا به مسلمانان مهربان (۴۳) .
دعای خیر ایشان^(۲) روزیکه ملاقات کنند بخدا سلام ست وآماده کرده است برای ایشان مُردنیک (۴۴) .

ای پیغامبر هر آئینه ما فرستادیم ترا گواهی دهنده ومژده دهنده وترساننده (۴۵) .

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

إِلَّا الَّذِينَ يُبَيِّنُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَحْتَمِلُونَ حُمْلَهَا ۚ أَذِلَّةٌ لَا يَدْعُونَ اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

وَسَبِّحْهُ بَكْرَةً وَأَوْصِيالًا ﴿٤٢﴾
هُوَ الَّذِي يَصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

يَحْيِيهِمْ يَوْمَ يَقُولُونَ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

= درسلك ازواج طاهرات داخل نمایند ليكن براي رعايت مراسم نيكو خواهی

بحسن معاشرت دلالت می فرمود .

(۱) یعنی بعد از وی هیچ پیغامبر نباشد .

(۲) یعنی از جانب خدا وفرشتگان .

وَدَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَبِرَاجٍ مُتَمَبِّئًا ﴿۶۰﴾

وَيَبِّئُوا الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ أَمْرًا مِّنَ اللَّهِ فَضَلًا كَبِيرًا ﴿۶۱﴾

وَلَا تُطِعِ الْكُفْرَانَ وَالْمُنَافِقِينَ وَعَدُوَّهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۶۲﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِن قَبْلِ أَنْ يَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَاةٍ
فَعَدَلْتُمْ نَهَاءً فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَوَّوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿۶۳﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّمَا آفَأَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ
وَبَدَنُ عَيْتِكَ وَبَدَنُ عَمَلْتِكَ وَبَدَنُ خَالِكَ وَبَدَنُ
خَلِيَّتِكَ الَّتِي هَا جَرُونَ مَعَكَ نَوَامِرًا فَتُؤَمِّنُهُ
إِنَّ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ
يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ
عَلَّمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿۶۴﴾

وخواننده بسوی خدا بحکم او و چراغ
روشن (۴۶) .

و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشانرا
باشد از جانب خدا بخشایش بزرگ (۴۷) .
و فرمان مبرکافران را و منافقان را و از نظر
اعتبار بگذاررنجانیدن ایشانرا و توکل کن
بر خدا و بس ست خدا کارساز (۴۸) .

ای مسلمانان چون نکاح کنید زنان
مومنان را باز طلاق دهید ایشان را پیش
از آنکه دست برسانید بایشان پس نیست
شمارا بر این زنان هیچ عدتی که به
شمارید آن را پس متعه دهید این مطلقات
را و بگزاید آن ها را گذاشتن نیک (۴۹) .

ای پیغامبر هر آئینه ماحلال کردیم برای
تو آن زنان تو که داده ای مهرایشان را و کنیز
کانی که مالک ایشان شده است دست
تو از آنچه خدا عائد ساخته است بر تو^(۱)
و حلال کردیم دختران عم ترا و دختران
عمتهای ترا و دختران خالوی ترا و دختران
خاله های ترا آنانکه هجرت کرده
اند بآب و حلال کردیم برای تو زن مسلمان
را اگر به بخشد خود را برای پیغامبر^(۲) اگر
خواهد پیغامبر به زنی گیرد آن را خاص
برای تو بجز مسلمانان هر آئینه دانستیم
آنچه فرض ساخته ایم برایشان در حق

(۱) یعنی از کفار بتورسانیده است .

(۲) یعنی بغیر مهر در نکاح آید .

زنان ایشان ودرحق کنیز کانی که مالک آنست دستهای ایشان (سهل کردیم) تانه باشد برتوهیج تنگی وهست خداآمرزنده مهربان^(۱) (۵۰) .

موقوف داری هرکرا خواهی ازایشان وجای دهی نزدیک خویش هرکرا خواهی واگر خواهش کنی زنی را ازآنجمله که یکسو کرده ای آنها را پس نیست هیچ گناهی برتواین رخصت دادن قریب تراست ازآنکه خنک شود چشم های ایشان واننده نخورندوخوشنود شوند بآنچه بدهی ایشان راهمه ایشان وخدا می داند آنچه دردل های شماست وهست خدا دانا بُردبار (۵۱) .

حلال نیستند ترا زنان بعدازین^(۲) ونه حلال ست آنکه بدل کنی بجای ایشان زنان دیگررا و اگرچه به شگفت آرد ترا حسن ایشان مگر آنچه مالک شد دست تو وهست خدا بر همه چیز نگهبان^(۳) (۵۲) .

ای مسلمانان درنیائید به خانه های پیغامبر مگروقتی که دستوری داده شود شمارا برای طعامی نه انتظار کنان پخته شدن طعام را ولیکن چون خوانده شود شمارا درآئید پس چون طعام خورید پراگنده شوید ونه آرام گیران برای سخنی هرائینه

تُرْجَىٰ مَنْ نَسَاءَ مِنْهُنَّ وَتُحْرَجَ إِلَيْكَ مَنْ نَسَاءَ مِنْ ابْنَتَيْتِ
وَمَنْ عَزَلَتْ فَلَا حُنْمَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأَ آيَاتِنَا
وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۵۰﴾

لَا حِلَّ لَكَ الْبَسَاءَ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيمًا ﴿۵۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِذَا
يُؤَدُّنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظِيرِ لِهَذَا وَلَكِنْ إِذَا
دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا أُطْعِمْتُمْ فَاذْكُرُوا وَأَلَا تَسْتَأْذِنَ
بِحَدِيثِ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤَدَّى النَّبِيِّ قَبْلَتْكُمْ
وَاللَّهُ لَا يَسْتَعْمِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا

- (۱) یعنی درباب نکاح چیزها ست که برامت فرض شدو نه برآنحضرت .
- (۲) یعنی بعد ازین دوصنف قرشیه مهاجره مهیره یاواهبه نفس غیر مهیره .
- (۳) مترجم گوید که این آیت ناسخ آیت سابقه است .

این کار میرنجانند پیغامبر را پس شرم
میداشت از شما و خدا شرم نمیدارد
از سخن راست و چون طلب کنید از زنان
پیغامبر ختی پس طلب کنید آنرا از ایشان
از پس پرده این خصلت پاک ترست برای
دل‌های شما و دل‌های ایشان
و سزاوار نیست شمارا که برنجانید
پیغامبر خدا را و نه آنکه نکاح کنید زنان
اورا پس از وی هرگز، هر آئینه این کار
هست نزدیک خدا گناه بزرگ (۵۳) .

اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید
آنرا پس هر آئینه خدا هست بهر چیز دانا
(۵۴) .

نیست هیچ بزه بر زنان در پرده نپوشیدن
پیش پدران خویش و نه پیش پسران
خویش و نه برادران خویش و نه پسران
برادران خویش و نه پسران خواهران
خویش و نه زنان هم جنس خویش^(۱)
و نه آنچه مالک آن شده دست‌های ایشان
و بترسید ای زنان از خدا هر آئینه
خدا هست بر همه چیز گواه (۵۵) .

هر آئینه خدا و فرشتگان او درود میفرستند
بر پیغامبر ای مسلمانان درود فرستید
بر وی و سلام گوئید سلام گفتنی (۵۶) .

هر آئینه آنانکه می رنجانند خدا و پیغامبر
اورا لعنت کرد خدا ایشان را در دنیا

فَسَلُّوا لَهُمْ مِنْ دُونِ رَسُولِ اللَّهِ وَقُلُوا هَيْتَ
وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا آيَاتِهِ
مَنْ بَعْدَ آيَاتِهِ إِنَّكُمْ كَانْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

إِنَّ بُنْدًا مِثْلًا أَوْ تَحْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ جِلِّ شَيْءٍ عَظِيمًا ۝

لَا جُنَاةَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ
وَلَا بَنَاتٍ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا نِسَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَقْتِنِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ اللَّهَ دُونَ رَسُولِهِ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝

(۱) یعنی غیر قواده .

وآخرت و مهیا ساخت برای ایشان عذاب
خوارکننده (۵۷) .

و آنانکه میرنجانند مردان مسلمان و زنان
مسلمان را بغیر گناهی که بعمل آورده
باشند پس هر آئینه برداشتند بار بهتان را و
گناه ظاهر را (۵۸) .

ای پیغامبر بگو به زنان خود و دختران
خود و بوزنان مسلمانان که فرو گذارند
بر خود چادر های خود را این نزدیک
ترست بآنکه شناخته شوند پس ایشان را
ایضا داده نه شود و هست خدا آمرزنده
مهربان^(۱) (۵۹) .

اگر باز نایند منافقان و آنانکه در دل های
ایشان بیماری است و خبرید فاش کنندگان
در مدینه^(۲) البته بر گماریم ترا برایشان
باز همسایه نه باشند با تو در مدینه مگر
زمانی اندک^(۳) (۶۰) .

لعنت کرده شدگان هر جاکه یافته شوند
اسیر گرفته شود ایشان را و کشته شود
ایشان را کشتن بسیار (۶۱) .

مانند روش خدا در آنانکه گذشتند پیش
ازین و هرگز نه یابی در روش خدا تغییر را
(۶۲) .

سوال می کنند ترا مردمان از قیامت

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا وَسُوءًا اتَّخَذُوا الْمُؤْمِنِينَ
أَحْسَنَ مَلَأْتَهُمَا نَارًا وَمَا مِنَّا بِنَارٍ ۝

يَأْتِيهَا النَّارُ فُلًا لَّا ذَرْوًا حِجَابُكَ وَيَسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ
يُذَيَّبِينَ عَلَيْهِمْ مِنْ جَلَابِئِبِهِمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفَ
فَلَا يُؤْذِينَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

لَيْسَ لِمَنْ هَرَبَتْهُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجُونَ فِي الْمَدْيَنَةِ كُنُفْرِيكَ بِهِمْ نَعْرَ
لَا يَجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مُتَعَرِّبِينَ ۚ أَيَّمَا الْغَمِّ الْأَجْدُنُ وَإِقْرَافُهُمْ ثَلَاثُ تَبْيِئَاتٍ ۝

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ يَجِدَ
إِسْنَةَ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

يَسْئَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمْتُهَا جَعَدَ اللَّهُ وَمَا

(۱) یعنی عفت ایشان ظاهر شود و فاسقی تعرض ایشان نکند والله اعلم .

(۲) یعنی از کردار های خود .

(۳) یعنی جلا وطن کرده شوند .

بگوزاین نیست که معرفت آن نزد خداست و چه چیز خبردادترا شاید که قیامت موجود شود در زمان نزدیک (۶۳).

هرآئینه خدا لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است برای ایشان آتش (۶۴).

جاویدان آنجا همیشه نه یابند هیچ دوستی و نه یاری دهنده (۶۵).

روزی که گردانیده شود روهای ایشان در آتش گویند ای کاش ما هرآئینه فرمان می بردیم خدارا و فرمان می بردیم پیغامبر را (۶۶).

و گویند ای پروردگار ما هرآئینه فرمان بردیم مهران خود را و بزرگان خود را پس گمراه ساختند ما را از راه (۶۷).

ای پروردگار ما بده ایشان را دوچند از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی بزرگ (سخت) (۶۸).

ای مسلمانان مباشید مانند آنانکه رنجانیدند موسی را پس پاك ساخت خدا تعالی او را از آنچه گفته بودند و بود موسی نزدیک خدا با برو (۱) (۶۹).

يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿۳۳﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿۳۴﴾

خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا اَلَّذِينَ هُمْ وَاٰلَاؤُهُمْ لَا يَصِيْرُوْنَ ﴿۳۵﴾

يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْمَرُونَ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا كُنَّا مَعَكُمْ اَللّٰهُمَّ اَطْعَمْنَا الرِّبُوْا ﴿۳۶﴾

وَقَالُوْا رَبَّنَا اَلَمْ نَكْفُرْ بِكَ اَبَدًا فَاَصَلْنَاكَ يَا رَبِّيْ ۗ ﴿۳۷﴾

رَبَّنَا اَتَيْتَهُمْ ضَعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَظِيْمُ لَعْنًا كَيْفِيًّا ﴿۳۸﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ اَلَا كُنْتُمْ اَدْرَاۤءُ مُوسٰى قَبْرًا ۗ اَللّٰهُ مُتَّقَاۤءُ الْوٰٓءَاۤءِ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿۳۹﴾

(۱) مترجم گوید یعنی موسی وقت غسل ستر میکرد جهال بنی اسرائیل گفتند که او درست روزی بحسب اتفاق برکناره آب غسل میکرد و جامه های خود بر سنگ نهاده بود بفرمان خدای تعالی آن سنگ روان شد موسی عقب سنگ دوید تا آنکه جماعتی از بنی اسرائیل عریان دیدند و گفتند ادرت ندارد و ادرت انتفاخ خصیه را گویند والله اعلم.

ای مسلمان بترسید از خدا و بگوئید سخن استوار (۷۰) .

تابصلاح آرد کردار های شمارا و بیامرزد برای شما گناهان شمارا و هرکه فرمان برد خدا و رسولِ او را پس هر آئینه مطلب یاب شد به پیروزی بزرگ (۷۱) .

هر آئینه ما آوردیم امانت را^(۱) بر آسمان ها و بر زمین و بر کوه ها پس قبول نه کردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آنرا آدمی هر آئینه وی هست ستمگار نادان^(۲) (۷۲) .

تا شود آخر کار آنکه عذاب کند خدای تعالی مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و برحمت رجوع کند خدا بر مردان مسلمان و زنان مسلمان و هست خدا آمرزنده مهربان (۷۳) .

سوره سبأ می است و آن پنجاه و چهار آیت و شش رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
همه ستائش خدای راست که بدست اوست آنچه در آسمان هاست و آنچه در زمین ست و مرا و راست ستائش در آخرت و اوست با حکمت آگاه (۱) .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

يُضِلُّكُمْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ
فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأُنْفَقْنَ وَهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ
إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْحَمْدُ فِي الْأُخْرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ①

(۱) یعنی استعداد و تکلیف به او امر و نواهی و الله اعلم .

(۲) یعنی بالفعل عدالت و علم ندارد و قابلیت آنها دارد و الله اعلم .